

Debatindlæg i Politiken d. 9. August 2008
Forældreansvarsloven – ikke for børn

Med forældreansvarsloven tages det lille barn og dets behov slet ikke alvorligt. Der udgives stribevis af bøger, og der er et hav af anbefalinger til, hvordan man bedst varetager spædbørn og små børns behov, så de kommer til at trives bedst muligt. Dette gælder bare ikke de små børn, hvis forældre er i konflikt.

Når statsforvaltningen kommer ind i billedet, findes der kun en virkelighed, nemlig at "Barnet har ret til to forældre".

Desværre har barnet ingen ret til trivsel.

Graviditet, fødsel, og amning er yderst komplicerede og følsomme processer, hvor mor og barn lever i symbiose, og moderen er derfor oftest barnets primære omsorgsgiver.

Med forældreansvarsloven er faderen ligestillet moderen fra barnet er født, uanset omstændighederne. Det betaler det lille barn en høj pris for, hvis forældrene er i konflikt.

Barnet må tilsidesætte alle essentielle behov, som er bevist, fører til sundhed og trivsel, for at kunne tilfredsstille sin ret til to forældre.

Tilknytningen til én omsorgs- og tryksgiver er helt essentiel for det lille barn, ligesom det er alfa og omega, at moderen får den fornødne ro til at passe barnet, amme og være klar på alle tider af døgnet. Det ses der stort på.

Faderen kan indtage en offerrolle selv i situationer, hvor moderen har gjort alt alene i forhold til barnet. Det at faderen overhovedet melder sig på banen ses som en kvalitet, uanset hvad han har at byde på. Tilgangen er den, at der skal etableres samvær for enhver pris. Uanset at barnet skal rykkes rundt, skifte miljø og skifte omsorgspersoner blandt hvilke der er dårlig stemning i og med konflikten. Denne stemning gør barnet utryk og gavner ikke barnet. Skulle vi ikke lige vågne op! Det er jo barnet, der betaler prisen ved at være reduceret til en genstand som skal deles mellem forældre. Koste hvad det vil.

Forældreansvarsloven er et tragisk skalkeskjul for ligestilling, hvor børn og forældre maltrakteres og fastholdes i konflikten.

Jeg efterlyser en time-out-mulighed i de tilfælde hvor konflikten er uløselig. En pause ville give børn og forældre et pusterum.

Med forældreansvarsloven, hvor forældre påtvinges samarbejde ligegyldigt omstændighederne, små børn påtvinges samvær ligegyldigt forhistorie, stresses barnet og barnets primære forælder voldsomt. Der er stor risiko for, at det går ud over forholdet og tilknytning mellem mor og barn, at lægge så voldsomt et pres på en mor til et lille barn.

Det korte af det lange: Forældreansvarsloven er ikke for børn!

Rosa Buhl-Mortensen